**NN 78/2017 (9.8.2017.), Presuda Upravnog suda u Rijeci broj: 10 UsI-1315/15-10 od 19. lipnja 2017.**

# UPRAVNI SUD U RIJECI

**1959**

## PRESUDA

Upravni sud u Rijeci, po sutkinji Danici Vučinić, dipl. iur., uz sudjelovanje zapisničarki Sanje Misirača i Danijele Romanik Bacanović, u upravnom sporu tužitelja Paula Gregorović iz Vodnjana, 1. maja 16 i Antonele Gregorović, vlasnice obrta Modni Studio Showroom Antonela iz Vodnjana, 1. maja 16, zastupane po bratu Paulu Gregorović, protiv tuženika Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, zastupan po službenim osobama Jagodi Peleponjko i Lidiji Antonić, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Hrvatskog Telekoma d. d., Zagreb, Ulica Roberta Frangeša Mihanovića 9, radi rješavanja spora između korisnika i operatora, 19. lipnja 2017.,

**presudio je**

Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja radi poništenja odluke Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/14-01/834, urbroj: 376-05/BI-14-7(IM) od 30. lipnja 2015.

### Obrazloženje

Odlukom Hrvatske regulatorne agencije za mrežne djelatnosti, klasa: UP/I-344-08/14-01/834, urbroj: 376-05/BI-14-7(IM) od 30. lipnja 2015., odbijen je zahtjev za rješavanje spora tužitelja kao neosnovan.

Tužitelji su ovom Sudu pravodobno podnijeli tužbu kojom osporavaju odluku tuženika, te u bitnome navode da je neprimjereno postupanje HT-a bilo vidljivo od sredine veljače 2014. kada je HT odbijao izvršavati njihove zahtjeve za promjenu pretplatničkih tarifa i 7. ožujka 2014. im obustavio pružanje usluga po mobilnim linijama, ali da ima je u iduća tri mjeseca naplaćivao račune i 29. svibnja 2014. trajno isključio sve mobilne linije i naplatio penale i čim je došlo do blokade mobilnih linija 7. ožujka 2014. da su od HT-a u više navrata tražili da im daju osnovnu informaciju o čemu se radi i oni da su svojim šturim dopisima samo ponavljali da sumnjaju u zloupotrebu navodeći članak 95. Općih uvjeta poslovanja za mobilne usluge HT-a ali da nisu objasnili na što se odnosi njihov slučaj. Navode kako su tražili koji je njihov pretplatnički ili pre-paid broj učinio zlouporabu i nedopušteno koristio mobilne usluge, koje odgovore nije dao HT i da ih je isti propustio upozoriti na primjeren način sukladno članku 40. Općih uvjeta čime im je onemogućio da sukladno članku 96. Općih uvjeta pruža dokaze o prestanku razloga za privremeno isključenje i kako se HT oglušio na sve njihove pisane zahtjeve da im se pojasni o čemu je riječ jedino im naplaćivao račune i penale temeljem ranije ugovorenog trajnog naloga, da su podnijeli HAKOM-u zahtjeve za rješenje spora, te primjerice navodi da se u prosincu 2012. potpisali posve tri jednaka ugovora i kupili tri ista mobitela, a u lipnju 2014. da su im naplatili drugačije penale i to 208,00 kuna po brojevima 098223-228 i 099222-6564, te 600,00 kuna po broju 0992666-666 i da su mjesec dana kasnije u siječnju 2013. pod jednakim uvjetima da su napravili ugovor po broju 0915308-617, a u lipnju 2014. da su im naplatili čak 910,00 kuna penala, te da su između studenog 2012. i veljače 2013. potpisali šest jednakih ugovora i kupili šest istih mobitela i u lipnju 2014. im naplatili drugačije penale i to: 240,00 kuna po brojevima 0992032735, 0992032736 i 0992032738, 648,00 kuna po broju 0989897944 i 150,00 kuna po broju 098366299, te dalje navode da su u travnju, svibnju i lipnju 2013. potpisali dva ugovora i kupili dva ista mobitela i u lipnju 2014. im naplatili drugačije penale i to 508,12 po broju 0981727545, 1.560,00 kuna po broju 0994444002, 1.200,00 po broju 0981803968 i 1.600,00 kuna po broju 0995555592, te da su u lipnju 2013. potpisali pet jednakih ugovora i kupili pet istih mobitela, a u lipnju 2014. da su im naplatili posve drugačije penale i to: 998,00 kuna po brojevima 0994444018, 0994444019, 0994444042, 0994444047 i čak 1.200,00 kuna po broju 0994444049, te da su iste takve ugovore napravili u rujnu i studenome i ponovno im obračunali posve drugačije penale i to: 1.500,00 kuna po broju 0989366091 i 1.660,00 kuna po broju 0992002022 i da su u studenome 2013. potpisali ugovor i kupili mobitel čija je puna cijena bila 1.898,00 kuna i nakon što su im mobitel prodali za 638,00 kuna da su im u lipnju naplatili i 1.700,00 kuna penala. Dalje navode da su očitovanje HAKOM-a na ta pitanja dobili tek tijekom svibnja 2015. i da se u rješenju navodi kako je HT-u bilo sporno što je Paulo Gregorović korištene SIM kartice oglasio na prodaju putem Njuškala, a što je HT ocijenio kao nedopuštenim i da HAKOM u svom rješenju otkriva da Paulo Gregorović nije otklonio sumnju o zloupotrebu korištenja mobilnih usluga, a HT da je ispravno postupio što je trajno isključio pretplatničke brojeve i navodi da je u tom dijelu

HAKOM pogriješio jer da im nije omogućio da otklone sumnju u zloupotrebu korištenja mobilnih usluga jer ih je HT propustio upozoriti na primjeren način čime im je onemogućeno da pruže dokaze o prestanku razloga za privremeno rješenje, te navode da nigdje u Općim uvjetima se ne navodi da je kupnja SIM kartica zabranjena putem oglasnika i da je korisniku zabranjeno raspolaganje tim karticama po isteku ugovora ili kada su na bonovima i stoga da su u proteklih 15 godina korištenja usluga HT-a smatrali da ne krše nikakva pravila operatera, a obzirom da su putem oglasnika kupili veliki broj mobilnih brojeva te ih vezali ugovorom i njima se koristili u mreži HT- dugi niz godina i da su neke od stotine brojeva koje su koristili nakon određenog vremena oglasili i prodali i onda kupili druge brojeve, te da nakon što su dobili rješenje HAKOM-a da su ukloni sve oglase u kojima je oglašavana prodaja rabljenih SIM kartica. Stoga predlažu da se poništi rješenje tuženika, a u dopunjenoj tužbi od 14. kolovoza 2015., uz glavni zahtjev, zahtijevaju i naknadu štete koju je počinio tuženik donošenjem osporenog rješenja, a riječ je o šteti o 27.853,00 kuna.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi kako u cijelosti prigovara svim navodima iz tužbe i prvenstveno navodi kako je tužba nerazumljiva i ne sadrži tužbeni zahtjev u smislu odredbi članka 23. Zakona o upravnim sporovima. Tuženik prvenstveno kazuje kako je u osporavanoj odluci prethodio postupak inspekcijskog nadzora u kojem je inspektor elektroničkih komunikacija donio rješenje 13. travnja 2015. kojim je nedvojbeno utvrđeno da je povreda zbog koje je uslijedilo isključenje, učinjena od strane tužitelja i koje rješenje je predmet upravnog spora koji se vodi kod Upravnog suda u Rijeci pod poslovnim brojem UsI-896/15 i navodi kako je osporavana odluka donesena u postupku rješavanja spora tužitelja s operatorom javnih komunikacijskih usluga, vezano uz obustavu pružanja javnih elektroničkih komunikacijskih usluga u pokretnoj mreži zbog sumnje u njihovu zlouporabu i nedopušteno korištenje te raskid pretplatničkih ugovora bez naplate naknada za prijevremeni raskid pretplatničkih ugovora, kao i povrat svih neopravdano naplaćenih novčanih sredstva, a nakon što je HT odblokirao pretplatničke linije i obzirom da je za privremeno a potom i trajno isključenje prema općim uvjetima potrebno postojanje osnovne sumnje, navodi kako je pravilno utvrđeno da je HT imao pravo izvršiti sporno isključenje brojeva zbog čega su i naplaćeni penali te račune za vrijeme privremenog isključenja i da je HT također ispravno postupio kada je temeljem Općih uvjeta odbio svaki zahtjev za mobilnim uslugama podnesenim od strane tužitelja ili koji je u indirektnoj vezi s tužiteljima. U odnosu na prigovore tužitelja kojima navode da odbijaju moguću zlouporabu te kršenje Općih uvjeta, jer da nikada nisu sklopili ugovor s HT-om obzirom da su kartice kupovane u trgovini, od operatora, preko oglasnika itd., kao i tvrdnju da nisu odustali od navedenog postupanja obzirom da su smatrali se na njih ne primjenjuju Opći uvjeti jer nisu potpisali ugovor s HT-om, ističe kako je sklapanje takvih uvjeta jasno propisano u Općim uvjetima, glede pre-paid korisnika, a u odnosu na navode tužitelja o pravu na odštetu, ističe kako su tužitelji u očitovanju inspektora izjavili da nisu vodili evidenciju o prodanim brojevima, da ne posjeduju preslike izdanih računa obzirom na način kupnje, odnosno prodaje SIM kartica preko oglasnika i da se stoga i postavlja pitanje kako su tužitelji obavljali tu djelatnost trgovanja, na osnovi kojih propisa, a gdje su mogli ostvarivati znaniju materijalnu korist, obzirom da se radi o preprodaji brojeva i to do iznosa od maksimalno 1.900,00 kuna po broju, a što se tiče navoda tužitelja kako prije privremenog isključenja nisu pravodobno upozoreni o istom, ističe kako su ti navodi neosnovani jer se sukladno Općim uvjetima radi o pravu i obvezi HT-a na privremeno isključenje pretplatnika u cilju zaštite korisnika od prekomjerne potrošnje, a ukoliko dođe do neuobičajenih i iznenadno visokih troškova za javne komunikacijske usluge te moguće sumnje na zloupotrebu korištenja tih usluga od strane treće osobe i da je ujedno i člankom 16. stavkom 1. Pravilnika o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih i komunikacijskih mreža i usluga, su taksativno propisani razlozi za koje je temeljem stavka 2. istog članka Pravilnika, operator obvezan obavijestiti krajnjeg korisnika o razlozima koji su doveli do privremenog isključenja, ali da među navedenim razlozima ne spada konkretan slučaj sumnje na zlouporabu i nedopušteno korištenje mobilnih usluga i stoga predlaže da se tužba odbije kao neosnovana.

U ovom sporu provedena je rasprava na ročištu održanom 12. lipnja 2017. u prisutnosti tužitelja i službenih osoba tuženika, a u odsutnosti uredno pozvane zainteresirane osobe, čime je strankama, u smislu odredbe članka 6. stavak 1. Zakona o upravnim sporovima (»Narodne novine«, broj 20/10, 143/12, 152/14, 94/16 i 29/17, u nastavku teksta: ZUS), omogućeno da se izjasne o zahtjevima i navodima druge strane, te o svim činjenicama i pravnim pitanjima odlučnim za rješavanje predmetnog spora.

Tužitelj je ustrajao kod navoda iz tužbe i tužbenog zahtjeva, u odnosu na konkretan slučaj odnosi se na odluku HAKOM-a KL: ...-834, ističe da su mu isključili pretplatničke brojeve krajem svibnja 2014. godine i da su raskinuli pretplatničke ugovore i naplatili penale zbog prijevremenog raskida u iznosu od 27.853,00 kn, što da je on uredno i platio, ali smatra da je i tu zakinut, odnosno da nije obaviješten o razlozima svog privremenog isključenja sukladno članku 40. Općih uvjeta, te da prema članku 96. Općih uvjeta nije mogao predočiti dokaz o prestanku razloga za privremeno isključenje te smatra da ima pravo temeljem članka 71. Općih uvjeta na raskid pretplatničkih ugovora bez naknade, te pravo na povrat svih neopravdano naplaćenih novčanih iznosa dok su mobilne linije bile blokirane.

Službena osoba tuženika je ostala pri obrazloženju iz osporenog rješenja i izlagala je kao u odgovoru na tužbu, te posebno ističe da je sukladno Općim uvjetima koji su u skladu s Pravilnikom o načinu i uvjetima obavljanja djelatnosti elektroničkih telekomunikacijskih mreža i usluga, detaljno propisan postupak prvo privremenog, a zatim i trajnog